

Hilsen fra nestleder i Stavanger bispedømmeråd Kristine Brunvathne Bjerkestrand

19. april 2026

Kjære Anne Lise,

Det er en stor glede og en ære å få si noen ord til deg på vegne av Stavanger bispedømmeråd, og for meg personlig.

Du har vært en biskop som har betydd mye for veldig mange. Du har vært biskop i en tid der Den norske kirke har måttet finne nye former, nytt språk og noen ganger nye svar. Du har stått i krevende offentlige debatter, i interne spenninger og i vanskelige veivalg – alltid med bevisstheten om at kirken rommer stor bredde, og at ledelse i kirken handler like mye om å holde sammen som om å mene noe selv. Du har ledet med ro og tydelighet. Med mot når det trengtes. Og med en vilje til å holde kirken samlet, også når det har kostet.

At inkludering har vært en kjerneverdi for deg, har gjort det lett å være stolt av folkekirken vår. Det er nåde, tro og håp for alle – og du har stadig minnet oss om det helt grunnleggende: at kirken er for absolutt alle.

For dem som tror, og dem som tviler.

For dem som kommer ofte, og dem som kommer sjelden.

For dem som feirer, og dem som sørger.

For dem som kjenner seg hjemme – og for dem som leter etter en plass.

Du har vært tydelig, men aldri hard.

Fast, men alltid lyttende.

Og du har hatt en egen evne til å møte mennesker – ikke bare saker.

Det merkes.

I måten folk snakker om deg på.

I tilliten du har skapt.

Og i hvordan du har bidratt til å gjøre kirken litt varmere, litt mer åpen, litt mer raus.

Du har gått foran. Som Stavanger bispedømmes første kvinnelige biskop har du åpnet dører og vist vei. Du har vært opptatt av at kirken skal være et trygt sted for flere – for skeive, for dem som står utenfor, for mennesker på flukt, for alle som trenger å bli møtt med verdighet.

Det har vært en stor glede å få samarbeide med deg i bispedømmerådet. Du har vist tillit, vært tydelig når det trengtes, og ærlig når det var nødvendig. Og ikke minst: du har minnet oss om at også uenighet hører hjemme i kirken. Når den bæres med respekt.

Du har satt spor. Ikke bare i vedtak og strukturer, men i mennesker. I relasjoner. I måten vi er kirke på sammen. Du har reist rundt i hele bispedømmet – i by og bygd – og møtt folk med den samme interessen og det samme nærværet, enten det har vært i små menigheter eller i større sammenhenger. I møte med bedrifter, organisasjoner, kommuneledelse, menighetsråd og frivillige medarbeidere. Du har bygd lag. Du har forkynt. Du har inkludert – og du har pekt på Jesus.

I dag er en lang etappe i ditt kirkeliv fullført. Nå åpner dagene dine seg for nye erfaringer. En tid med mer rom, kanskje mer frihet og nye muligheter. Og selv om du nå trer ut av rollen som biskop, så vet vi at du ikke forsvinner helt. Kanskje møter vi deg i en kirkebenk, et sted i bispedømmet – fortsatt med det samme varme blikket og den stødige fremtoningen.

Takk for alt du har gitt.

Takk for nærværet ditt.

Takk for utholdenheten din, også når det har vært krevende.

Du har gjort en forskjell!

Vi ønsker deg alt godt videre.